

§ 3. 1. Dysponenti główni przekazują otwarcie im przez Ministerstwo Finansów kredyty budżetowe oraz zadania odprowadzenia środków na rachunki amortyzacji scentralizowanej (§ 2 ust. 3) podległym jednostkom w formie przekazania im wytycznych sporządzonych według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do zarządzenia.

2. Wytyczne należy przesyłać jednostkom, dla których są przeznaczone, w 1 egzemplarzu oraz w 3 egzemplarzach centrali banku finansującego inwestycje scentralizowane. Wraz z wytycznymi do centrali banku należy przesyłać zbiorcze zestawienie sum zawartych w wytycznych.

3. Przesyłając wytyczne dysponenti główni mogą upoważnić zjednoczenia (jednostki równorzędne) do otwierania własnych rachunków amortyzacji scentralizowanej. W takim wypadku, o ile amortyzacja przedsiębiorstw przeznaczona do odprowadzenia na rachunek amortyzacji scentralizowanej zjednoczenia przekracza zapotrzebowanie podporządkowanych mu przedsiębiorstw na środki finansowe w zakresie inwestycji scentralizowanych, nadwyżka podlega odprowadzeniu na rachunek amortyzacji scentralizowanej ministerstwa. Rachunki amortyzacji scentralizowanej zjednoczeń mogą być zasilane przelewami środków z rachunków amortyzacji scentralizowanej ministerstw.

4. Rachunki amortyzacji scentralizowanej zarówno ministerstw, jak i zjednoczeń prowadzą banki finansujące inwestycje scentralizowane.

§ 4. 1. Jednostki podległe dysponentom głównym, zwane „dysponentami drugiego stopnia”, przekazują z kolei otrzymane wytyczne jednostkom podległym.

2. Wytyczne należy przekazać jednostce, dla której są przeznaczone, oraz oddziałowi banku właściwemu dla dysponenta drugiego stopnia.

3. Otrzymane od dysponentów głównych wytyczne w zakresie odprowadzenia amortyzacji na rachunek amortyzacji scentralizowanej podlegają w całości przekazaniu jednostkom podległym.

4. Wytyczne należy składać w banku razem ze zbiorczym zestawieniem w 3 egzemplarzach; gdy wytyczne dotyczą wyłącznie zadań w zakresie odprowadzenia amortyzacji na rachunek amortyzacji scentralizowanej, bankowi przedstawia się jeden egzemplarz wytycznych. Ponadto jeden egzemplarz wytycznych należy przesyłać do wiadomości oddziałowi banku finansującemu działalność eksploatacyjną jednostki, dla której są przeznaczone.

§ 5. Wytyczne dotyczące inwestycji scentralizowanych należy ustalać na podstawie wielkości przydzielonego inwestorowi limitu inwestycyjnego, z uwzględnieniem zobowiązań budowy pozostałych z lat poprzednich i zobowiązań budowy przewidywanych na koniec roku planowego, jak również z uwzględnieniem możliwości sfinansowania inwestycji ze środków uzyskiwanych w związku z realizacją inwestycji.

§ 6. Banki finansować będą inwestycje scentralizowane do wysokości przekazanego inwestorowi bezpośredniemu kredytu budżetowego oraz do wysokości przelanych na rzecz inwestora dotacji z rachunków amortyzacji scentralizowanej, jak również innych środków przeznaczonych przez inwestorów na finansowanie inwestycji scentralizowanych stosownie do obowiązujących przepisów.

II. Przepisy dotyczące jednostek objętych lub rozliczających się z budżetami terenowymi.

§ 7. Inwestycje scentralizowane jednostek objętych lub rozliczających się z budżetami terenowymi finansowane są ze środków budżetowych oraz ze środków, o których mowa w § 1 ust. 3.

§ 8. 1. Wydziały finansowe otwierają dla dysponentów głównych (wydziałów i jednostek równorzędnych) kredyty budżetowe na sfinansowanie inwestycji scentralizowanych

w bankach finansujących inwestycje w drodze udzielenia dysponentom głównym wytycznych na formularzu według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do zarządzenia. Wytyczne należy przesyłać jednostkom, dla których są przeznaczone, w jednym egzemplarzu oraz w dwóch egzemplarzach oddziałowi banku finansującego inwestycje.

2. Otwarcie kredytów następuje jednorazowo na cały rok.

3. W wytycznych wydział finansowy podaje kwotę amortyzacji przedsiębiorstw podlegającą zablokowaniu.

4. W miastach nie stanowiących powiatów i w osiedlach czynności, o których mowa w ust. 1—3, dokonuje prezydium rady narodowej.

§ 9. 1. Zablokowaniu podlega:

- 1) w przedsiębiorstwach finansujących kapitalne remonty w ciężar kosztów własnych — całość amortyzacji po potrąceniu kwot potrzebnych na pokrycie płatnych w 1960 r. kredytów bankowych zaciągniętych na inwestycje zdecentralizowane;
- 2) w pozostałych przedsiębiorstwach — amortyzacja nie przeznaczona na finansowanie kapitalnych remontów oraz na pokrycie zaciągniętych na inwestycje i kapitalne remonty kredytów bankowych przypadających do spłaty w 1960 r.

2. Do przedsiębiorstw wymienionych w ust. 1 pkt 1 zalicza się:

- 1) przedsiębiorstwa nadzorowane przez wydziały przemysłu;
- 2) przedsiębiorstwa nadzorowane przez wydziały handlu;
- 3) przedsiębiorstwa nadzorowane przez wydziały budownictwa (wydziały architektury i budownictwa);
- 4) inne przedsiębiorstwa rozliczające się z budżetami rad narodowych, a zaliczane w narodowym planie gospodarczym do działu budownictwa.

3. Wskaźniki procentowego podziału amortyzacji na część pozostawioną do dyspozycji przedsiębiorstw i część podlegającą zablokowaniu ustalają prezydium właściwych rad narodowych zgodnie z zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 17 grudnia 1959 r. w sprawie trybu i kontroli finansowania inwestycji zdecentralizowanych w 1960 r. (Monitor Polski z 1960 r. Nr 1 poz. 2).

§ 10. 1. Dysponenti główni na podstawie wytycznych otrzymanych z wydziału finansowego udzielają z kolei wytycznych dla jednostek podległych. Wytyczne należy przesyłać jednostkom, których dotyczą, oraz w 2 egzemplarzach oddziałom banków finansujących inwestycje właściwym dla dysponenta udzielającego wytycznych. Ponadto jeden egzemplarz wytycznych należy przesyłać do wiadomości oddziałowi banku finansującego eksploatację jednostki, dla której są przeznaczone.

2. Wytyczne udzielone dla inwestorów bezpośrednich stanowią jednocześnie dokument o przekazaniu kredytów budżetowych w granicach ustalonych w wytycznych.

3. Wytyczne złożone w bankach finansujących inwestycje stanowią dla banków podstawę do dokonywania wypłat dla inwestorów bezpośrednich do wysokości przekazanego w wytycznych kredytu budżetowego.

4. Do wytycznych udzielonych przez dysponentów głównych stosuje się odpowiednio przepis § 5.

III. Przepisy wspólne.

§ 11. Wytycznych według przepisów zarządzenia udziela się jednostkom, które finansują inwestycje scentralizowane, jak również wszystkim tym jednostkom, na których ciąży obowiązek odprowadzenia amortyzacji na rachunki scentralizowane (jednostki rozliczające się z budżetem centralnym) lub na rachunki zablokowane (jednostki terenowe), bez względu na to, czy finansują w roku planowym inwestycje scentralizowane.

§ 12. 1. Wytycznych udziela się jednostkom na całość ich inwestycji finansowanych w ramach jednego rozdziału budżetowego.

2. Gdy wytyczne otrzymane przez jednostkę dotyczą inwestycji zarówno bezpośrednio przez nią realizowanej, jak i inwestycji realizowanych przez nadzorowane jednostki, jednostka ta niezależnie od przekazania wytycznych dla jednostek podległych sporządza również wytyczne dla realizowanych bezpośrednio przez siebie inwestycji.

3. Nie rozdzielone w wytycznych kwoty kredytów budżetowych stanowią rezerwę dysponenta udzielającego wytycznych. Na rezerwę tę należy złożyć w banku odrębne wytyczne.

§ 13. 1. Do terminu otrzymania wytycznych dla inwestorów bezpośrednich, nie później jednak niż do dnia 29 lutego 1960 r., oddziały banków finansować będą inwestycje scentralizowane antycypacyjnie na poczet przyszłych kredytów budżetowych i dotacji z rachunków amortyzacji scentralizowanej, opierając się na przekazanych im spisach tytułów inwestycyjnych oraz — w odniesieniu do inwestycji obejmujących roboty budowlano-montażowe — ponadto na złożonych im przez inwestorów tytułach inwestycyjnych. Wymaganie złożenia w banku spisu tytułów inwestycyjnych oraz tytułów inwestycyjnych nie dotyczy wypłat z tytułu zobowiązań za nakłady zrealizowane przed dniem 1 stycznia 1960 r.

2. Zobowiązuje się dysponentów wszystkich szczebli do zapewnienia w udzielonych wytycznych pełnego pokrycia finansowego dla wypłat dokonywanych przez banki antycypacyjnie stosownie do przepisów ust. 1.

3. Antycypacyjne finansowanie inwestycji przez banki, o którym mowa w ust. 1, nie zwalnia organów finansowych od obowiązku dokonywania przelewów środków budżetowych na rachunki banków finansujących inwestycje (zarządzenie Ministra Finansów z dnia 11 czerwca 1956 r. w sprawie zasad i trybu przelewania oraz rozliczania środków budżetowych na finansowanie inwestycji limitowych — Monitor Polski z 1956 r. Nr 56, poz. 615 i z 1957 r. Nr 29, poz. 199).

4. Wypłaty dokonane przez banki antycypacyjnie stosownie do przepisów ust. 1, a nie pokryte do dnia 29 lutego 1960 r., stają się natychmiast wymagalnymi i płatnymi należnościami banku, od których będą liczone odsetki zwłoki za czas od dnia 1 marca 1960 r. do dnia ich spłaty.

§ 14. Zobowiązania z tytułu inwestycji scentralizowanych realizowanych przed dniem 1 stycznia 1960 r., a kontynuowanych po tym terminie jako inwestycje zdecentralizowane, podlegają pokryciu z bankowych rachunków przeznaczonych na finansowanie inwestycji zdecentralizowanych.

IV. Przepisy końcowe.

§ 15. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 23 grudnia 1958 r. w sprawie uruchomienia środków na finansowanie inwestycji scentralizowanych (Monitor Polski z 1959 r. Nr 2, poz. 8).

§ 16. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1960 r.

Minister Finansów: w z. J. Trendota

Załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 18 grudnia 1959 r. (poz. 3).

Ministerstwo Finansów

Departament
Budżet centralny
część
dział
rozdział

Ministerstwo (urząd centralny)

.
.

Na sfinansowanie inwestycji scentralizowanych podległych jednostek otwiera się na rok 1960 kredyt budżetowy w wysokości

zł

(słownie zł)

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że z ogólnej kwoty amortyzacji jednostek, objętych wymienioną wyżej klasyfikacją budżetową, wynoszącej kwotę zł pozostawia się do dyspozycji przedsiębiorstw w kwocie zł, która jest przeznaczona na sfinansowanie inwestycji zdecentralizowanych*) i kapitalnych remontów*). Pozostała zaś kwota zł podlega odprowadzeniu na rachunki scentralizowanej amortyzacji.

Z wpływów na rachunki amortyzacji scentralizowanej przeznacza się:

- 1) na sfinansowanie inwestycji scentralizowanych zł
- 2) do odprowadzenia na dochód budżetu zł

Odpisy otrzymują:

- 1. Departament Budżetu Państwa — 2 egzemplarze.
- 2. Bank — 2 egzemplarze.

Dyrektor Departamentu

(podpis)

*) Niepotrzebne skreślić.

Załącznik nr 2 do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 18 grudnia 1959 r. (poz. 3).

.....
(jednostka wydająca wytyczne)

Bank finansujący inwestycje
Centrala
Oddział w
.....

Budżet jednostkowy
Część nr nazwa
Dział nr nazwa
Rozdział nr nazwa

ZBIORCZE
_____ WYTYCZNE NA ROK
JEDNOSTKOWE

dla
.....

- 1. Limit inwestycji scentralizowanych zł
- 2. Kredyt budżetowy zł
- 3. Z funduszu amortyzacyjnego planowanego w łącznej wysokości zł
przeznacza się:
a) do dyspozycji przedsiębiorstw (a) % (tj. zł)
b) do odprowadzenia na rachunki amortyzacji scentralizowanej *) — do zablokowania *) % (tj. zł)
- 4. Planowana dotacja z rachunku amortyzacji scentralizowanej zł
- 5. Amortyzacja wymieniona w pkt 3 lit. b) podlega odprowadzeniu na rachunek amortyzacji scentralizowanej resortu (zjednoczenia *) w Banku Oddział w
- 6. **) Upoważnia się zjednoczenie do prowadzenia rachunku scentralizowanej amortyzacji wymienionej w pkt 3 lit. b); z kwoty tej:
a) pozostaje do dyspozycji zjednoczenia na dotacje dla przedsiębiorstw zł
- b) podlega odprowadzeniu na rachunek amortyzacji scentralizowanej resortu zł
- c) z rachunku amortyzacji scentralizowanej resortu planuje się dotacje dla zjednoczenia zł

Wytyczne niniejsze stanowią jednocześnie dyspozycję o otwarciu (przekazaniu) kredytu budżetowego w wysokości podanej w pkt 2.

..... dnia 196 .. r.

(pieczęć i podpis jednostki wydającej wytyczne)

*) Niepotrzebne skreślić.

**) Wypełniają wyłącznie resorty w wytycznych dla zjednoczeń (jednostek równorzędnych).

4

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 grudnia 1959 r.

w sprawie przedłużenia terminu sprzedaży skarbowych bonów inwestycyjnych I serii.

Na podstawie § 9 uchwały nr 156 Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 1959 r. w sprawie emisji skarbowych bonów inwestycyjnych (Monitor Polski Nr 45, poz. 208), zwanej dalej „uchwałą Rady Ministrów”, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustalony w § 2 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 15 maja 1959 r. w sprawie wypuszczenia I serii skarbowych bonów inwestycyjnych, określenia zasad i trybu emisji, sprzedaży i premiowania oraz ich realizacji (Monitor Polski Nr 50, poz. 222) termin sprzedaży skarbowych bonów inwestycyjnych przedłuża się do dnia 30 czerwca 1960 r.

2. Skarbowe bony inwestycyjne sprzedane po dniu 31 grudnia 1959 r. będą oznaczane przez placówki sprzedaży rokiem sprzedaży.

§ 2. W odniesieniu do skarbowych bonów inwestycyjnych, o których mowa w § 1 ust. 2, za rok emisji, w rozumieniu § 3 ust. 2 uchwały Rady Ministrów, uważa się rok 1960.

§ 3. W odniesieniu do skarbowych bonów inwestycyjnych, złożonych do depozytu w 1959 r., okres utrzymywania ich w depozycie, określony w § 6 uchwały Rady Ministrów, liczy się od daty zdeponowania lub od dnia 31 grudnia 1959 r., w zależności od tego, co jest korzystniejsze dla posiadacza bonów.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1960 r.

Minister Finansów: T. Dietrich